

εἰρηναῖς ἀντθέν.

Εἴ τῷ οὐλίῳ ἔθετο τὸ σκιάωμα, ἀντ', καὶ αὐτὸς
ῶς νυμφίος ἐκάθετο μετόπιστος ἐκ πατοῦ ἀντ'.

Ἄγαλλιάσεται ἡς γῆγες δραχμαῖν ὁδού, ἀπὸ^{τοῦ}
ἀκροῦ τοῦ οὐρανοῦ οὐ εἴξοδος ἀντοῦ.

Καὶ τὸ καλλύτημα ἀντοῇ ἐώς ἀκρου τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστι οὐδὲ ἀδικούβησται τὸ
θέρμησαντοῦ.

Οὐδεὶς κυρίς ἀμεμοσέπιστρέφων γε-
χάσ, οὐ μερπείας κυρίς πιστὸς φύσεως οὐ πᾶς,

Τὰς δικαιώματα, κυρίαρχοφαίνοντας καρδιάς,
οὐ, οὐ εὐρλήπτης τηλευτὴς φωτίζουσας οὐ =
φθαλμούσ.

Οὐ φόβος κυρίς ἀγνὸς, δραχμάνων εἰς ἀνδυνα-
μῶνος, τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δεδι-
καιωμένα, ἐπὶ τὸ ἀντό.

Ἐπιθυμητὸς ὑπὸ χωσίου καὶ λίθου θέμον
ἄλω, καὶ γλυκύτορας ὑπὸ μέλι καὶ κηείου.

Καὶ τὸ δοῦλος σου φυλάξας ἀντός, εἰ τῷ
φυλάσσειν ἀντός, ἀνθεῖδός στις θελή.

Παραπλάναις τὸ σωμάσ, ἐκ τῆς φυσίων
μου καθαίρετο με, καὶ ἀδὲ ἀλορίων φεῖσαι

O, το δουλός